

[Landbrugsministeren.]

at man ikke havde udstykket til Bunds, naar vi nu saa gerne vilde have Jord til Udstykning efter 4. Oktober-Loven. For os er det selvfølgelig afgørende at faa saa meget Jord som muligt til Udstykning for det samme Beløb. Naar man har kunnet sælge Hovedparceller og Bygninger til et Beløb, der er større end, hvad der svarer til den Jord, der hører til disse Hovedparceller, vil der være Mulighed for for det Beløb, der her ved indvindes, at købe større Arealer, flere Hektarer, til Udstykning andetsteds. Derfor var det en ganske naturlig og økonomisk forstandig Foranstaltning for Staten og for Udstykningen. Det medfører den Fordel, at man faar flere Husmandsbrug oprettet for det samme Beløb, end der ellers var Mulighed for. Men jeg vil gerne tilføje, naar der nu er Tale om, at Købet af Boller var forstandigt, at hvis der i Sommer bliver Mulighed for at foretage et lige saa forstandigt Køb, f. Eks. paa Lolland eller i Jylland, eller hvor det nu kan ske, hvorfor vil det ærede Medlem saa hindre et saadant forstandigt Køb? Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem vilde sige: Vi vil standse, hvor man ikke kan købe forstandigt. Det var der dog nogen Ræson, nogen Mening i. Men naar han erklærer, at nu har Jordlovsudvalget og Ministeren købt forstandigt for et Par Maaneder siden, saa maa han, naar vi tror at kunne købe lige saa forstandigt i Sommer, ogsaa sige: Hvis I kan købe lige saa godt, maa I ogsaa have de fornødne Midler dertil. Ellers bliver der ikke fjerneste Linie eller Konsekvens i det ærede Medlems Opfattelse eller Udtalelser. Jeg vil derfor endnu tro, at Forhandlingsmulighederne ikke er helt udtømt, selv om jeg skal indrømme, at det ærede Medlems Udtalelser ikke gav stort Haab om det.

Hauch: Naar Venstre ikke vil være med til at stille disse Midler til Raadighed, er det, fordi vi forlanger, som det fremgaar af det Underændringsforslag, der er stillet af mine Meningsfæller i Folketinget, at disse Udstykningsformer skal stilles saa lige, som de i Henhold til den Opfattelse, vi har, kan blive, naar vort Underændringsforslag vedtages. Der har den højtærede Landbrugsminister Forklaringen; anden Forklaring er der overhovedet ikke at give paa dette Punkt. Dermed har den højtærede Minister ogsaa Forklaringen, naar Ministeren læser op, hvad min Meningsfælle i det høje Folketing, Hr. Madsen-Mygdal, som Minister i sin Tid har sagt. Man ser i Nutiden paa disse

Forhold saaledes, som der er givet Udtryk for i dette Ændringsforslag, og paa det Grundlag er vi villige til at stille ikke alene de Midler til Raadighed, som Ministeren ønsker, men endogsaa flere. Det er en Kendsgerning, Ministeren ikke kan komme udenom.

Med Hensyn til Købet af Boller har jeg ikke bebrejdet de Mennesker, som har foretaget denne Udstykning, noget i saa Henseende, ikke i mindste Maade. Jeg brugte i min første Udtalelse det Udtryk, at det kunde godt være, det var forstandigt. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man tog forholdsvis lidt Jord fra disse to Ejendomme. Hvis det havde været meget magtpaaliggende at faa mere Jord til Raadighed, havde der været en Mulighed derfor, som man ikke fuldt har udnyttet; men jeg skal ikke bebrejde Ministeren og dem, som har staaet for Udstykningen, at det ikke er sket. Jeg konstaterer det blot.

Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) brugte Gang paa Gang Udtrykket, at Landstinget skulde med det spinkle Flertal, der var her, tage sig i Agt; det var det ærede Medlems Mening med Talem. Ja, vi skal nok vide at tage Konsekvenserne af de Stillinger, vi tager til de saglige Spørgsmaal, der er til Forhandling her, men jeg maatte maaske i al Stiltfærdighed minde det ærede Medlem om, at dersom Flertallet her i denne Sal er saa uhyre spinkelt, saa er det Flertal, der er i Folketinget, heller ikke altovervejende, og det turde være et stort Spørgsmaal, om det Flertal, der i sin Tid var blandt Folketingsvælgerne, og som bar det nuværende Ministerium frem — jeg maa maaske gøre den almindelige politiske Bemærkning —, ogsaa eksisterer i Dag. Det er jeg meget i Tvivl om, men det er en helt anden Sag, som vi vel desværre ikke faar Lejlighed til at konstatere, for dertil, tror jeg nok jeg tør antyde, føler de ærede Regeringspartier i alt for høj Grad Magtens Sødme i Øjeblikket. Men det skulde ikke kyse os, om den høje Regering skulde føle sig foranlediget til at appellere til Vælgerne.

Den højtærede Landbrugsminister brugte, forrige Gang han havde Ordet, det Udtryk, at Venstre medvirkede til at standse Udstykningen her i Landet, for dersom vi vedtog dette Lovforslag i en anden Skikkelse end den, hvori det var vedtaget af det høje Folketing, saa kunde der ikke komme noget ud af det. Jo, højtærede Landbrugsminister, det maa jeg indtil videre tro. Jeg vil se det, før jeg tror det, at Folketinget vil nægte den højtærede Minister at vedtage det Lovforslag, som han for kort Tid siden